

عنوان مقاله:

عوامل موثر بر حس تعلق به مکان در فضای مسکونی در چهارچوب روانشناسی محیط

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محمد ورزنده - کارشناس معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد یادگار امام (ره)

سمانه سلمانی - کارشناس معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

خلاصه مقاله:

ساماندهی محیط زندگی با تعریف روشن عرصه های خصوصی و عمومی و ایجاد سلسله مراتب فضایی میسر می شود و عرصه های تعریف شده زندگی نیز، احساس تعلق به محیط را افزایش می دهد و به محیط های مسکونی هویت می بخشد. از آنجایی که معمار نیازهای جامعه را می شناسد می تواند برای این نیازها راه حل ارائه دهد. این نیازها او را در جهت طراحی با امکان ایجاد حس تعلق به مکان که مشوق حضور و تداوم در مراجعه مجدد به فضاست یاری می کند؟ روان شناسان محیطی با تکیه رابطه دوسویه انسان و محیط و درک تاثیر پدیده های ذهنی، قابلیت ها و توانش های محیط را استخراج می کنند. آنها با بهره گیری از توانش محیطی سطح کیفیت فضایی را ارتقا بخشیده و محیطی برخاسته از نیاز و اولویت کاربر و برای او طراحی می کنند. محیط و فضا، از اساسی ترین بسترهای پشتیبان نیازهای چند بعدی انسان هستند. ازاین رو، مسکن که در آن معماری، جامعه و فرهنگ با یکدیگر ارتباط تنگاتنگی دارند، تاثیر رفتاری مهمی را بر روی روان ساکنان و تعاملات اجتماعی آنها در سطوح مختلف جامعه و در غایت ایجاد حس تعلق پذیری بر جای می گذارد. روش تحقیق این مقاله با تکیه بر روش توصیفی-تحلیلی، با استفاده از مطالعات کتابخانه ای است. حس مکان از عوامل تعلق به یک فضا است و به ادراک کنشگران از محیط، اشاره دارد، از جمله مفاهیم مهم و کلیدی در جغرافیای انسانی به ویژه جغرافیای فرهنگی محسوب می شود.

کلمات کلیدی:

مسکونی، سکونت، مکان، تعلق پذیری، حس مکان، روانشناسی محیط

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1271574>

